

การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน
ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ชาญณรงค์ อินทประเสริฐ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

‘ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปี 2548’

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ และกำลังใจจากเพื่อนร่วมงาน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบคูนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เจ้าหน้าที่และ อาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยขอแสดงความกตัญญูต่อ แม่ พ่อ พี่ น้อง ตลอดจนครู อาจารย์ ของผู้วิจัย สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบคูนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่ได้ให้ทุนอุดหนุนในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

บทคัดย่อ

การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ปีการศึกษา 2548 จำนวน 473 คน ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ 1) ที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่นักศึกษากำลังเรียนอยู่ 2) สาขาวิชาของนักศึกษา และ 3) สถานภาพของรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่นักศึกษากำลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ของนักศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2543 และค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ Descriptive statistics, a one-way Analysis of Variance (one-way ANOVA) และ Chi-square tests

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โดยทั่วไปแล้วนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล รายงานการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่นักศึกษากำลังเรียนอยู่มากกว่ามีความสัมพันธ์กับสถานภาพของรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรและสาขาวิชาของนักศึกษา ซึ่งพบว่า มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญในระดับต่ำ

ABSTRACT

The present investigation is descriptive-interpretative in nature. It has been designed a) to investigate an overall strategy use of students learning English at Suranaree University of Technology (SUT); and b) to examine the relationships as well as patterns of variations in frequency of students' reported out-of-class strategy use with reference to their perceptions of English language ability levels, gender, field of study, and students' English language learning experience at the university level. A written-strategy questionnaire generated by Intaraprasert (2000) was used as the main method for the data collection. The subjects of the present investigation were 488 students studying at Suranaree University of Technology Trimester 2, Academic Year 2002. The data obtained through the strategy questionnaire were analysed with an assistance of the SPSS for Windows programme. In doing so, a one-way analysis of variance (one-way ANOVA), Factor analysis, and chi-square tests are used as the main statistical methods.

The findings of the research show that these language learners, on the whole, reported medium frequency of use of out-of-class language learning strategies. The results of the data analysis also demonstrate that frequency of students' overall reported use of individual out-of-class language learning strategies varied significantly in terms of students' perceptions of English language ability levels. Regarding 'gender', 'field of study', and 'students' English language learning experience at the university level', these three variables were not found to have much relationship to students' choices of strategy use.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	4
1.4 คำถามที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 คำจำกัดความและลักษณะของกลวิธีการเรียนภาษา.....	6
2.2 ระบบการแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษา.....	8
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษา.....	12
2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษา	
ในต่างประเทศ.....	13
2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษา	
ในประเทศไทย.....	19
2.4 สรุป.....	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
3.1 การศึกษาค้นคว้า.....	22
3.2 กลุ่มตัวอย่างประชากรของการศึกษาวิจัย.....	23
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.4 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
3.5 สรุป.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4.1 บทนำ.....	31
4.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนโดยไม่มี การเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร.....	32
4.2.1 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนโดยรวม...	32
4.2.2 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนระดับ วัตถุประสงค์.....	33
4.2.3 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนระดับ กลวิธีเดียว.....	34
4.2.4 สรุป.....	37
4.3 การเปรียบเทียบระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียน โดยมี การเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร.....	37
4.3.1 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนโดยรวม...	37
4.3.2 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนเรียนระดับ วัตถุประสงค์กับที่ตั้งของสถาบันการศึกษา.....	39
4.3.3 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนเรียนระดับ วัตถุประสงค์กับสาขาวิชาของนักศึกษา.....	40
4.3.4 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนเรียนระดับ วัตถุประสงค์กับสถานภาพของรายวิชา.....	41
4.4 การเปรียบเทียบระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนระดับ กลวิธีเดียว.....	42
4.4.1 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนเรียนระดับ กลวิธีเดียวกับที่ตั้งของสถาบันการศึกษา.....	42
4.4.2 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนเรียนระดับ กลวิธีเดียวกับสาขาวิชาของนักศึกษา.....	44
4.4.3 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนเรียนระดับ กลวิธีเดียวกับสาขาวิชา.....	47
4.5 สรุป.....	49

สารบัญ (ต่อ)	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
5.1 ความนำ.....	50
5.2 คำถามการวิจัยข้อที่ 1.....	50
5.3 คำถามการวิจัยข้อที่ 2.....	51
5.4 คำถามการวิจัยข้อที่ 3.....	51
5.5 คำถามการวิจัยข้อที่ 4.....	52
5.6 คำถามการวิจัยข้อที่ 5.....	52
5.7 คำถามการวิจัยข้อที่ 6.....	53
5.8 อภิปรายผลการวิจัย.....	53
5.9 ข้อเสนอแนะ.....	55
5.10 ข้อจำกัดในการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	56
5.11 สรุป.....	57
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก	63
ประวัติผู้วิจัย.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 งานวิจัยที่ทำในต่างประเทศ.....	13
2.2 งานวิจัยที่ทำในประเทศไทย.....	20
3.1 กลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งตามสถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาในด้าน สาขาวิชา สถานภาพรายวิชาภาษาอังกฤษ สถานภาพการทำงาน และ ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	24
3.2 กลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งตามสาขาวิชาในด้านสถานภาพรายวิชา ภาษาอังกฤษ สถานภาพการทำงาน ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ.....	25
3.3 กลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งตามสถานภาพรายวิชาภาษาอังกฤษ ในด้าน สถานภาพการทำงาน ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	26
3.4 กลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งตามสถานภาพการทำงาน ในด้าน ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ.....	26
3.5 สรุปการกระจายของกลุ่มตัวอย่างประชากรทางการวิจัย.....	27
4.1 ค่าความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ของนักศึกษาโดยรวม.....	32
4.2 ค่าความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ของนักศึกษาในระดับวัตถุประสงค์.....	33
4.3 ค่าความถี่ของระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ของนักศึกษาในระดับกลวิธีการเรียนเดี่ยว.....	35
4.4 ค่าความถี่ของระดับการใช้กลวิธีการเรียนนอกชั้นเรียน ของนักศึกษาโดยรวม.....	38
4.5 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนกับที่ตั้ง ของสถาบันการศึกษาในระดับวัตถุประสงค์.....	39
4.6 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนกับสาขาวิชา ในระดับวัตถุประสงค์.....	40
4.7 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนกับสถานภาพ รายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรในระดับวัตถุประสงค์.....	41

สารบัญตาราง (ต่อ)	หน้า
4.8 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาในระดับ กลวิธีการเรียนเกี่ยวกับระดับความสามารถทางภาษาของนักศึกษา....	43
4.9 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาในระดับ กลวิธีการเรียนเกี่ยวกับสาขาวิชาของนักศึกษา.....	45
4.10 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาในระดับ กลวิธีการเรียนเกี่ยวกับสถานภาพของรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตร..	47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียนกับความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี 1980 การวิจัยด้านดังกล่าวถือเป็นจุดสนใจของนักวิจัยส่วนใหญ่ นักวิจัยมักจะแบ่งผู้เรียนภาษาเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จกับผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จหรือผู้เรียนภาษาที่ดี กับ ไม่ดี นักวิจัยหลายคนได้ศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่นักวิจัยเหล่านั้นสมมติฐานว่ามีความสัมพันธ์กับวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการเรียนภาษาต่างประเทศ ปัจจัยเหล่านี้อาจจะได้แก่ ประสบการณ์การเรียนภาษาเพศของผู้เรียน สาขาวิชาที่เรียน สถานภาพของภาษาต่างประเทศที่เรียน หรือ เชื้อชาติของผู้เรียน การศึกษาวิจัยในช่วงแรกนั้น ได้เป็นแรงบันดาลใจให้นักวิจัยกลุ่มหนึ่งได้พยายามชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษานั้นทำอย่างไรบ้าง ความพยายามครั้งแรกสุดที่ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่เป็นการศึกษาวิจัยโดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์นั้นทำการศึกษาโดย Stern (1975) และ Rubin (1975) หลังจากนั้นไม่นาน ก็ได้มีนักวิจัยเริ่มสนใจที่จะศึกษากลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ เช่น Politzer (1983); Chesterfield and Chesterfield (1985) ; O'Malley et al (1985); Ramirez (1986); Chamot (1987); Oxford (1989), Embi (1996); Halbach (2000) , Intaraprasert (2000; 2001;2003), El-Dib (2004) และล่าสุดได้แก่ Nisbet et al (2005), Khalil (2005) และ Woodrow (2005)

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ปรากฏว่างานวิจัยส่วนใหญ่ได้ศึกษากับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เรียนภาษาต่างประเทศ เช่นภาษาฝรั่งเศส สเปน หรือ รัสเซีย หรือกับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเรียนภาษาอังกฤษ และมีงานวิจัยจำนวนน้อยที่ศึกษากับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของประเทศไทย จนถึงปัจจุบันนี้มีงานวิจัยจำนวนน้อยมากที่ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือนักศึกษาไทยและในงานวิจัยเหล่านั้นมีจำนวนน้อยที่ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับอุดมศึกษาและนักศึกษาที่เรียนภาษาเอกภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม ประชากรของงานวิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า ไม่มีนักวิจัยคนใดศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของประชากรกลุ่มดังกล่าวเลย รายงานการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียน

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ปรากฏครั้งแรกตามเอกสารที่พบคืองานศึกษาวิจัยที่ทำโดย Sarawit (1986) ซึ่งทำการศึกษากการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งขณะนั้นเป็นมหาวิทยาลัย สรีนครินทร์วิโรฒจำนวน 31 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามพฤติกรรมกรเรียนที่พัฒนาโดย Politzer and McGroarty (1985) และในปีเดียวกันนี้ Ratchadawichitkul (1986) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามพฤติกรรมกรเรียนที่พัฒนาโดยผู้วิจัย แต่ผู้วิจัยไม่ได้เสนอวิธีการพัฒนาแบบสอบถามพฤติกรรมกรเรียน นอกจากนี้แล้ว มีการศึกษาวิจัยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยนักวิจัย 3 คน ได้แก่ Rattanaprucks (1990) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยคือ แบบสอบถามพฤติกรรมกรเรียนที่พัฒนาโดยผู้วิจัย ส่วน Mullins (1992) และ Lappayawichit (1998) ใช้แบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่พัฒนาขึ้นมาโดย Oxford (1989) และงานวิจัยที่กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยทำการศึกษาโดย Torut (1994) ผู้วิจัยได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศิลปากร แต่อย่างไรก็ตามมีงานศึกษาวิจัยที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ไม่ใช่วิชาเอกภาษาอังกฤษได้ทำการศึกษาโดย Intaraprasert (2000) การวิจัยดังกล่าวเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่อาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษและนักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำและต่อมา Intaraprasert (2001) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา จนถึงปัจจุบันนี้ ไม่มีงานวิจัยเชิงประจักษ์ใดที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะเพื่อที่จะเพิ่มพูนทักษะทางภาษาโดยทั่ว ๆ ไปของผู้เรียนไม่ว่าในระดับใด ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาประเด็นดังกล่าวที่ยังไม่มีนักวิจัยคนใด ได้ศึกษาผู้วิจัยได้ทำการศึกษากการใช้กลวิธีการเรียนนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลในประเทศไทย โดยอาศัยแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาเองเมื่อปี 2543 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายและตีความมากกว่าที่จะเป็นการวิจัยเพื่อที่จะทดสอบสมมติฐานหรือการยืนยันความเชื่อของนักวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (Skehan, 1989 และ Larsen-Freeman and Long, 1991) และการวิจัยดังกล่าวใช้วิธีการ 'research-then-theory' แทนที่จะเป็น 'theory-then-research' (Graham, 1997)

สรุป นักวิจัยในด้านการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเชื่อว่ามีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ตระหนักดีว่าการที่จะศึกษาปัจจัยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ทุกตัวสำหรับงานวิจัยนี้ย่อมเป็นไปได้ ดังนั้นในการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาลในประเทศไทย ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาตัวแปรที่มักจะถูกมองข้าม โดยนักวิจัยส่วนใหญ่คือ 1) สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน ได้แก่ สาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2) สถานภาพของรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน ได้แก่ รายวิชาบังคับตามหลักสูตรและรายวิชาเลือกตามหลักสูตร และ 3) สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน ได้แก่ มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค กรอบทฤษฎีและหลักการเลือกตัวแปรจะได้รับการอภิปรายรายละเอียดในบทที่ 3

1.2 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

คำต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นคำที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการอธิบาย ได้แก่

- ผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ผู้เรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ปีการศึกษา 2548 นักศึกษาเหล่านี้อาจจะกำลังเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาใดวิชาหนึ่งหรืออาจจะไม่เรียนภาษาอังกฤษในภาคเรียนดังกล่าวก็ได้

- สาขาวิชา

สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังเรียนหรือสังกัดอยู่ ได้แก่ สาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษา

สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษา หมายถึง สถานที่ที่สถาบันการศึกษาที่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กำลังเรียนอยู่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลในประเทศไทย เพื่อเพิ่มพูนทักษะและความรู้ทางภาษาอังกฤษโดยทั่วไปผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาระดับความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนพร้อมทั้งความสัมพันธ์การใช้กลวิธีการเรียนกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ 1) สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน ได้แก่ สาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2) สถานภาพของรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน ได้แก่ รายวิชาบังคับตามหลักสูตรและรายวิชาเลือกตามหลักสูตร และ 3) สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน ได้แก่ มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้คือ

1.3.1 เพื่อที่จะศึกษาระดับความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล

1.3.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับตัวแปรทั้งสามตัวแปร ได้แก่

- 1) สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน
- 2) สถานภาพของรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน และ
- 3) สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเรียน

1.4 คำถามที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ดังต่อไปนี้

1.4.1 ระดับค่าความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยรวมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีค่าในระดับใด

1.4.2 ระดับค่าความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยรวมในระดับวัตถุประสงค์ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีค่าในระดับใด

1.4.3 ระดับค่าความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยรวมในระดับกลวิธีการเรียนเดี่ยว ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีค่า ในระดับใด

1.4.4 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ ในด้านสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ถ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ รูปแบบของการแตกต่างเป็นเช่นไร

1.4.5 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ ในด้านสถานภาพรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษากำลังเรียน ถ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ รูปแบบของการแตกต่างเป็นเช่นไร

1.4.6 การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ ในด้านของสถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษากำลังเรียนอยู่ ถ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ รูปแบบของการแตกต่างเป็นเช่นไร

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการวิจัยครั้งแรกในแง่มุมนี้ คือการศึกษาเรื่องการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลในประเทศไทย ผลที่คาดว่าจะได้รับอย่างหนึ่งจากการวิจัยคือ ระดับความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้นอกชั้นเรียน ซึ่งผลที่จะได้รับดังกล่าวจะสอดคล้องกับคำถามของการวิจัย และผลของการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษและกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมให้กับนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลในประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 คำจำกัดความและลักษณะของกลวิธีการเรียนภาษา

กลวิธีการเรียนนั้นมีผู้วิจัยในสาขานี้ได้ใช้คำจำกัดความต่าง ๆ กัน และความหมายที่แน่นอนตายตัวนั้นหาได้ยาก (Stern, 1983 และ Smith, 1994) นอกจากนี้ Ellis (1994) ได้ให้ความเห็นว่าผู้วิจัยต่าง ๆ นั้นได้ให้คำจำกัดความของคำว่า กลวิธีการเรียน ต่างกัน ไปทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับ ความเชื่อหรือการรับรู้ส่วนตัวของผู้วิจัย นอกจากนี้แล้ว หนึ่งในวิธีการที่ดีที่สุดในการให้คำจำกัดความของ กลวิธีการเรียน คือการทำรายการของลักษณะ กลวิธีการเรียน ที่ผู้วิจัยแต่ละคนได้ให้ไว้และใช้ในการวิจัยในสถานการณ์ต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม Stevick (1990) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ไม่ว่าคำจำกัดความของกลวิธีการเรียนจะแตกต่างกันอย่างไร คำจำกัดความเหล่านั้นมักจะมีลักษณะร่วมกันอยู่สองประการ คือ ลักษณะทั่ว ๆ ไปของผู้เรียนกับเทคนิควิธีการเรียนภาษา

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของการให้คำจำกัดความของผู้วิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งคำจำกัดความดังกล่าว ผู้วิจัยจะได้เสนอเป็นคำจำกัดความดั้งเดิมของนักวิจัยต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ การเสนอดังกล่าวจะทำให้ผู้อ่านเห็นภาพพจน์ ความแตกต่างในการให้คำจำกัดความที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น อีกประการหนึ่ง การใช้คำจำกัดความที่เป็นภาษาอังกฤษจะช่วยให้การอภิปรายของผู้วิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น คำจำกัดความของกลวิธีการเรียนที่จะเสนอต่อไปนี้ได้แก่

- Rubin (1975: 43) defines learning strategies as 'the techniques or devices which a learner may use to acquire knowledge.'
- Stern (1983: 405) defines learning strategies as 'particular forms of observable learning behaviour, more or less consciously employed by the learner.'
- Bialystok (1985: 258) sees learning strategies as 'activities undertaken by learners whether consciously or not, that have the effect of promoting the learner's ability either to analyse the linguistic knowledge relevant to the language under study, or to improve the control of procedures for selecting and applying the knowledge under specific contextual conditions.'
- Weinstein and Mayer (1986: 315) define language learning strategies as 'behaviours and thoughts that a learner engages in during learning that are intended to influence the learner's encoding process.'
- Wenden (1987: 6-7) defines learning strategies as 'actions or techniques, whether observable or unobservable, which can be learned and changed and which contribute

either directly or indirectly to learning. Learners take these actions or employ these techniques either consciously or automatically in response to needs.'

- Oxford (1989: 8) defines learning strategies as 'specific actions taken by the learner to make learning easier, faster, more enjoyable, more self-directed, more effective, and more transferable to new situations.'
- O'Malley and Chamot (1990: 1) define learning strategies as 'the special thoughts or behaviours that individuals use to help them comprehend, learn, or retain new information.'
- MacIntyre (1994: 185) sees learning strategies as 'the techniques and tricks that learners use to make the language easier to master.'
- Ellis (1997: 76-77) offers a definition of learning strategies as 'particular approaches or techniques that learners employ to try to learn L2. They can be behavioural (for example, repeating new words aloud to help you remember them) or they can be mental (for example, using the linguistic or situational context to infer the meaning of a new word).'
- Graham (1997:174) defines learning strategies as 'thoughts or behaviours that help students to understand, learn or retain new information.'
- Cohen (1998: 4) defines learning strategies as 'learning processes which are consciously selected by the learner. The element of choice is important here because this is what gives a strategy its special character. These are also moves which the learner is at least partially aware of, even if full attention is not being given to them.'

จากตัวอย่างของคำจำกัดความของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่แสดงให้เห็นข้างต้นนั้น จะเห็นว่าไม่มีนักวิจัยคนใดให้คำจำกัดความของกลวิธีการเรียนภาษาเหมือนกันทุกประการ ดังที่ Baker and Derwing (1982) ให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวว่า การที่จะหาคำจำกัดความที่แน่นอนของกลวิธีการเรียนภาษาจากงานวิจัยต่าง ๆ นั้นถือเป็นเรื่องยุ่งยากและเป็นปัญหาอย่างยิ่ง ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงได้มีคำถามกับตัวเองว่า ในการวิจัยครั้งนี้คำจำกัดความที่เหมาะสมของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษน่าจะเป็นเช่นไร แต่อย่างไรก็ตามในบทนี้ ผู้วิจัยไม่ได้มีความตั้งใจที่จะพยายามตัดสินหรือพิจารณาว่าคำจำกัดความของกลวิธีการเรียนภาษาโดยนักวิจัยคนใดดีกว่าหรือสมบูรณ์กว่าคำจำกัดความของนักวิจัยคนอื่นๆ แต่ผู้วิจัยต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าการให้คำจำกัดความของกลวิธีการเรียนภาษานั้นเป็นอัตนัยและเป็นปัญหาอย่างมาก Williams and Burden (1997) ได้ชี้ให้เห็นชัดว่าการให้คำจำกัดความดังกล่าวนี้ที่ยังเป็นปัญหาอยู่ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการใช้คำที่หมายถึง 'กลวิธีการเรียน' นั้น นักวิจัยต่างคนต่างใช้คำต่าง ๆ กัน แต่หมายถึงสิ่งเดียวกัน ซึ่งคำต่าง ๆ ที่ใช้นี้ได้แสดงให้เห็นในตัวอย่างของคำจำกัดความข้างต้น นอกจากการให้คำจำกัดความที่เป็นอัตนัยและเป็นปัญหาที่เกิดจากการใช้คำ สิ่งหนึ่งที่แตกต่างกันดังเห็นได้จากตัวอย่างคือนักวิจัยส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า กลวิธีการเรียนภาษานั้นเป็นพฤติกรรมกรรมการเรียนที่สังเกตเห็นได้เท่านั้น นักวิจัยอีกส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า กลวิธีการเรียนภาษานั้นเป็นกระบวนการภายในหรือกระบวนการทาง

ความคิดของผู้เรียนที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ และ นักวิจัยอีกส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า กลวิธีการเรียนภาษานั้นสามารถเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้และไม่สามารถสังเกตเห็นได้ และอีกประการหนึ่งที่นักวิจัยมีความเห็นแตกต่างกันในการให้คำจำกัดความของกลวิธีการเรียนภาษาคือ นักวิจัยส่วนหนึ่งเห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษานั้นเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนตั้งใจที่จะใช้ แต่นักวิจัยส่วนหนึ่งเห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษานั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากจิตใต้สำนึกของผู้เรียนและผู้เรียนไม่ได้ตั้งใจที่จะใช้ แต่พฤติกรรมในการเรียนภาษาเหล่านั้นเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้แล้ว Ellis (1994) ได้ให้ความเห็นว่า ความแตกต่างในด้านของแรงจูงใจของผู้เรียนจะยังผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนแตกต่างกันไป ด้วย ถึงแม้ว่าการใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่างกันของผู้เรียน กลวิธีการเรียนภาษาเหล่านั้นจะส่งผลต่อการส่งเสริมการเรียนภาษาของผู้เรียน อาจจะทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ และ Oxford (1989) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนนั้น อาจจะส่งผลต่อวัตถุประสงค์ด้านจิตพิสัยของผู้เรียนก็ได้ กล่าวคือ การใช้กลวิธีการเรียนทางภาษาของผู้เรียนนั้นสามารถทำให้ การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นที่สนุกสนานและเพลิดเพลิน

สรุป ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นผู้เรียนจะต้องดิ้นรนและใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะแก้ปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศที่ยุ้งยาก และซับซ้อน เพื่อที่จะให้ประสบความสำเร็จ การที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศดังกล่าว ผู้เรียนแต่ละคนจึงต้องใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่เหมาะสมกับตนเอง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาคำจำกัดความต่าง ๆ ที่นักวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องได้ให้ไว้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า คำจำกัดความเหล่านั้น ไม่สามารถที่จะนำมาใช้ได้เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ให้คำจำกัดความของ กลวิธีการเรียนภาษา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ *'any set of techniques or learning behaviours, whether observable or unobservable, which language learners reported employing for the purpose of enhancing their language improvement or acquiring the general knowledge of English outside the classroom setting'* ซึ่งหมายถึง 'เทคนิควิธีหรือพฤติกรรมการเรียนที่อาจจะสามารถสังเกตเห็นได้หรือไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยที่ผู้เรียนใช้เพื่อการเพิ่มพูนทักษะหรือหาความรู้ทั่วไปทางภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียน' ซึ่งความจำกัดความนี้เป็นคำจำกัดความเดียวกันที่ผู้วิจัยใช้ในปี 2003

2.2 ระบบการแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษา

ในการแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษานั้น นักวิจัยได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาต่างกันไปเช่นเดียวกันกับการให้คำจำกัดความของกลวิธีการเรียนภาษา ดังแสดงให้เห็นในหัวข้อที่ 2.1

กล่าวคือ การที่จะหารายการกลวิธีการเรียนทางภาษาที่สมบูรณ์และเป็นมาตรฐานนั้นสำหรับผู้เรียนทุกคน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Oxford and Crookall (1989) ซึ่งได้ให้ ข้อสังเกตว่า การที่นักวิจัยจะหารายการกลวิธีการเรียนภาษาที่สมบูรณ์และเป็นมาตรฐานซึ่งสามารถใช้ได้กับการศึกษาวิจัยในทุกสถานการณ์นั้นย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก ด้วยเหตุผลดังกล่าว การเปรียบเทียบ กลวิธีการเรียนภาษาที่นักวิจัยคนหนึ่งค้นพบกับกลวิธีการเรียนภาษาที่นักวิจัยคนอื่นค้นพบจึงไม่สามารถ กระทำได้ (Chamot, 1987; Ellis and Sinclair, 1989) ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงไม่พยายาม เปรียบเทียบการแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาของนักวิจัยต่าง ๆ ในแง่ของความสมบูรณ์และ ครอบคลุมของเนื้อหา

Ellis (1994) ได้แสดงความเห็นว่า กลวิธีการเรียนภาษานั้นมีความแตกต่างและหลากหลาย ซึ่ง สะท้อนให้เห็นว่า นักวิจัยได้ศึกษากับกลุ่มประชากรที่หลากหลายในสถานการณ์ที่ต่างกันไป ตลอดจน ความสนใจส่วนตัวของนักวิจัยเหล่านั้น ในการแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษานักวิจัยอาจจะกระทำ ได้โดยอาศัยประสบการณ์ส่วนตัว จากการเป็นผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จมาก่อนหรือ เป็นครูสอนภาษา เช่น Stern (1983) หรืออาศัยผลจากการวิจัยของตัวเอง เช่น Rubin (1981); O'Malley and Chamot (1990); Oxford(1990); Cohen (1990); Coleman (1991); และ Intaraprasert (2000) หรืออาจจะอาศัยงานวิจัยของนักวิจัยคนอื่นๆ เป็นหลัก เช่น Rubin (1981); Stern (1983); Carver (1984); และ Ellis and Sinclair (1989).

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะแสดงให้เห็นการแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นผลจากการ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาเมื่อปี ค.ศ. 2000 และการแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาของนักวิจัยคนอื่นๆ อีก เพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่างชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น Carver (1984) และ Coleman (1991) ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

2.2.1 การแบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาของ Intaraprasert (2000)

ผู้วิจัยได้แบ่งกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยอาศัยข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาจาก 14 สถาบัน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ และแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งผลของการ วิเคราะห์ข้อมูล กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยยึดวัตถุประสงค์ในการใช้กลวิธีการ เรียนต่าง ๆ เป็นหลัก ได้แก่ กลวิธีการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนในชั้นเรียน และวัตถุประสงค์ที่นักศึกษาใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน

1.1 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้กลวิธีการเรียน ภาษาอังกฤษ เพื่อให้บรรลุ 7 จุดประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในชั้นเรียนดังนี้

1. เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมที่จะไปเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ศึกษาเนื้อหาบทเรียนหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนล่วงหน้า
 - 1.2 ลองทำแบบฝึกหัดของแต่ละบทเรียนล่วงหน้า
 - 1.3 เตรียมความพร้อมทางร่างกาย
 - 1.4 ทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านมา
2. เพื่อติดตามการสอนของอาจารย์ให้ทันในขณะที่เรียนในชั้นเรียน
 - 2.1 ตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนในขณะที่เรียน
 - 2.2 เข้าชั้นเรียน
 - 2.3 จดบันทึกบทเรียนในขณะที่เรียน
 - 2.4 คิดตามอาจารย์ผู้สอนในขณะที่เรียนในชั้นเรียน
3. เพื่อให้ผู้สอนสนใจในตัวนักศึกษาในชั้นเรียน
 - 3.1 พยายามที่จะมีปฏิสัมพันธ์ กับอาจารย์ผู้สอน โดยการถามหรือคำตอบคำถามในขณะที่เรียนในชั้นเรียน
 - 3.2 มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนนอกเหนือจากการถามคำถามหรือตอบคำถาม
 - 3.3 พยายามที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียนเพื่อให้อาจารย์สนใจในขณะที่เรียนในชั้นเรียน
4. เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่ปรากฏในแต่ละบทเรียน
 - 4.1 ท่องคำศัพท์ใหม่โดยใช้หรือไม่ใช้รายการคำศัพท์ที่ปรากฏในแต่ละบทเรียน
 - 4.2 ใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำศัพท์ใหม่เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ
 - 4.3 เดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากบริบท
 - 4.4 หาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยการดูรากศัพท์หรือรูปแบบของคำศัพท์ใหม่
 - 4.5 จัดกลุ่มคำศัพท์ใหม่ตามความคล้ายคลึงของความหมายหรือตัวสะกด
 - 4.6 ใช้คำศัพท์ในการสนทนากับเพื่อน
5. เพื่อหลีกเลี่ยงจากการถูกรบกวนในขณะที่เรียนในชั้นเรียน
 - 5.1 พยายามที่จะนั่งแถวหน้า ๆ
 - 5.2 พยายามที่จะไม่คุยกับเพื่อน ๆ ในขณะเรียน
 - 5.3 นั่งใกล้กับนักศึกษาที่เรียนเก่งหรือนักศึกษาที่ไม่ชอบคุย
 - 5.4 พยายามที่จะไม่สนใจพฤติกรรมของนักศึกษาคนอื่น ๆ ในขณะเรียน
6. เพื่อแก้ปัญหาเมื่อนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับบทเรียนในชั้นเรียน
 - 6.1 ถามอาจารย์ผู้สอนทันที หรือเมื่อนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมในขณะที่เรียน
 - 6.2 ถามอาจารย์ผู้สอนหลังจากเรียนเสร็จแล้ว
 - 6.3 ถามเพื่อน ๆ ร่วมชั้นในชั้นเรียน หรือนอกชั้นเรียน
 - 6.4 ถามคนอื่น ๆ นอกเหนือจากอาจารย์ผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้น
 - 6.5 แก้ปัญหาค้นคว้าด้วยตนเอง

7. เพื่อสอบวิชาภาษาอังกฤษให้ผ่าน

- 7.1 ทบทวนบทเรียนเพียงเพื่อสำหรับการสอบเท่านั้น
- 7.2 ฝึกทำข้อสอบจากแหล่งต่าง ๆ
- 7.3 รวมกลุ่มคิด
- 7.4 เรียนพิเศษ

1.2 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน

1. เพื่อเพิ่มเติมความรู้ด้านคำศัพท์หรือการใช้ภาษาอังกฤษ
 - 1.1 อ่านสิ่งพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น ป้ายโฆษณา แผ่นปลิว หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือนิตยสาร
 - 1.2 เล่นเกมส์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น เกมส์ต่อคำศัพท์
 - 1.3 ดูภาพยนตร์ เสียงในฟิล์มเป็นภาษาอังกฤษ
 - 1.4 ฟังเพลงภาษาอังกฤษ
 - 1.5 มีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาจากเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติ
 - 1.6 ใช้ Internet
 - 1.7 ตามคำศัพท์หรือการใช้ภาษาจากเพื่อน อาจารย์ หรือผู้รู้
2. เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์มเป็นภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ฟังเพลงเป็นภาษาอังกฤษหรือเทปบันทึกการสนทนาภาษาอังกฤษ
 - 2.3 ฟังรายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษ
 - 2.4 ดูรายการโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ
 - 2.5 สนทนากับชาวต่างชาติหรือกับเจ้าของภาษา
3. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.1 พูดภาษาอังกฤษกับตัวเอง
 - 3.2 พยายามที่จะเลียนแบบเจ้าของภาษาจากภาพยนตร์หรือเทปบันทึกการสนทนาภาษาอังกฤษ
 - 3.3 พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนญาติพี่น้องหรือ ชาวต่างประเทศ
 - 3.4 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น “Chat” program
 - 3.5 เรียนที่โรงเรียนสอนภาษา
 - 3.6 เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่มีการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การสัมมนา อบรม
4. เพื่อพัฒนาทักษะทางการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 4.1 โต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษทางจดหมายหรือ e-mail
 - 4.2 ฝึกเขียนประโยคหรือเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ
 - 4.3 ฝึกแปลภาษาไทย เป็นภาษาอังกฤษ
 - 4.4 เขียนหรือส่งข้อความถึงเพื่อน ครอบครัวเป็นภาษาอังกฤษ
 - 4.5 เขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ